

Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta hagi Rootsi Kuningriigi vastu

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia 14. veebruari 2004. aasta kohtuasjas WWF Italia jt v. Regione Lombardia

(Kohtuasi C-58/05)

(Kohtuasi C-60/05)

(2005/C 93/23)

(2005/C 93/24)

(Kohtumenetluse keel: rootsi)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 10. veebruaril 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Rootsi Kuningriigi vastu. Hageja esindajad on L. Ström van Lier ja N. Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia 14. veebruari 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas WWF Italia jt v. Regione Lombardia, kust poolel menetluse astuja Associazione migratoristi italiani, mis saabus kohtukantseleisse 10. veebruaril 2005.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) tuvastada, et kuna Rootsi Kuningriik ei ole vastu võtnud nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/79/EÜ, (¹) mis käsitleb Euroopa Lennuettevõtjate Ühenduse (AEA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF), Euroopa Lennumeeskonnaliikmete Liidu (ECA), Euroopa Piirkondlike Lennuettevõtjate Ühenduse (ERA) ja Rahvusvahelise Lennutranspordiettevõtjate Ühenduse (IACA) sõlmitud kokkulepet tsiviillennunduse lennupersonali tööaja korralduse kohta, ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, on see liikmesriik rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 3 tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Rootsi Kuningriigi kanda.

1. Kas direktiivi 79/409/EMÜ (¹) tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriigid peavad vastavalt riiklike ja kohalike õigusaktide kohasele sisemise pädevuse jaotusele võtma vastu kõnealuse direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid, milles arvestatakse kõiki direktiivi põhjal kaitstavaid juhtumeid, eriti seda, et oleks tagatud, et jahipidamiskeelust erandite tegemisel ei ületataks direktiivi artikli 9 lõike 1 punktis c ette nähtud vähese arvu nõuet?

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

2. Kas direktiivi 79/409/EMÜ ja eriti selle jahipidamiskeelust erandite piirmäärasid puudutavat osa tuleb tõlgendada selliselt, et siseriiklikes rakendussätetes peab määratletud või määratletavatele kriteeriumitele, millel on heakskiidetud asutuse kinnitus, viitama selliselt, et jahipidamiskeelust erandite tegemisel kinnitatakse peaausjalikult siseriiklik või piirkondlik piirmäär, mida ei tohi ületada, ja mille puhul arvestatakse võimalike mitmesuguste keskkonnatingimustega?

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg lõppes 1. detsembril 2003.

3. Kas seaduse nr 157/92 § 19a sättega, mis nõuab asjaomase piirmäära kehtestamiseks INFS-i hinnangut (mis pole õiguslikult siduv), kuid ei näe ette regioonidevahelist koostöömenetlust, millega siduvalt kinnitatakse iga konkreetse liigiga seotud jahipidamiskeelust tehtavate erandite arvuline ülemäär, mida siseriikliku tasemega võrreldes peab vastama "vähese arvu" nõudele, on direktiivi 79/409/EMÜ kohaselt tõlgendatud?

(¹) EÜT L 302, 1.12.2000, lk 57.